

[Socialministeren.]

Der fastsættes i Lovforslaget nærmere Regler for Refusion til de næringsdrivende, Forbud mod Køb og Salg af Rabatkort samt Avertering om Overdragelse af disse.

Endelig fastsættes det, at det er Kommunalbestyrelserne, der afgør Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person er berettiget til Rabatkort i Henhold til Loven, og Kommunalbestyrelsens Afgørelse kan ikke ind- ankes for højere Myndighed.

Udgifterne ved Gennemførelsen af Loven vil andrage ca. 540 000 Kr. pr. Maaned, altsaa i alt 1 080 000 Kr. Det skønnes, at Ordningen i alt vil komme til at dreje sig om ca. 540.000 Personer.

Under Hensyn til, at det vil være meget ønskeligt at kunne foretage denne Uddeling af Rabatkort til de her omhandlede Personer inden ret mange Dage, skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og meget hurtige Behandling.

Formanden: Uden for Dagsordenen har derefter Ministeren for Handel, Industri og Søfart Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre.*

I Løbet af de seneste Maaneder er her i Rigsdagen gennemført Krigsforsikringsordninger for henholdsvis Bygninger, Løsøre og privat Indbo. De to Love om Krigsforsikring af Løsøre og Indbo undtager, som det vil erindres, saadant Løsøre og privat Indbo, der hører til Landbrugsejendomme. Synspunktet for ikke at medtage Landbrugsejendommenes Effekter har været det, at der for disse Genstandes Vedkommende fandtes at foreligge saadanne særlige Forhold, at en Forsikringsordning ikke syntes at burde inkorporeres i de to Love, men løses ved en selvstændig Lov. I Overensstemmelse med de Ønsker, der kom frem under Behandlingen af de tidligere Love, gik man derfor i Gang med at udarbejde en særlig Ordning for Landbrugets Løsøre. Et Udvalg bestaaende af Repræsentanter for Assurandørerne, Landbrugsministeriet, Landbrugsraadet, Forsikringsraadet og Handelsministeriet gik med Professor Sindballe som Formand i Gang med Opgaven og har med paaskønnelsesværdig Hurtighed udarbejdet det Forslag, jeg hermed har den Ære at fremsætte.

Ligesom ved de øvrige Krigsforsik-

ringslove oprettes der ifølge Lovforslaget et Krigsforsikringsforbund, som man er pligtigt Medlem af, saafremt Brandforsikring eller Kaskoforsikring er tegnet for de Genstande, der omfattes af Loven. I øvrigt er Princippet helt det samme som i de øvrige Krigsforsikringslove, og jeg skal derfor indskrænke mig til at nævne enkelte Punkter, hvor der som Følge af Forholdets Natur gør sig Forskelligheder gældende.

For at faa et brugbart Kriterium for, hvad man forstaar ved en Landbrugsejendom, er det, som det fremgaar af Bemærkningerne, fastslaaet, at „Landbrugsejendom“ i nærværende Lovforslag skal fortolkes i Overensstemmelse med den Definition, der er givet af disse Ejendomme i Loven af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme.

Efter Forslaget omfatter Loven saavel det private Indbo, som hører til Landbrugsejendomme, som disse Ejendommens Løsøre, saasom Besætning, Avl, Gødning, Maskiner, Redskaber o. s. v. Forslaget samler altsaa under eet Landboindbo og Landboløsøre, og det er sket ud fra den Betragtning, at de to nævnte Grupper af Løsøre, hvor det drejer sig om Landbrugsejendomme, i det store og hele maa siges at være udsat for ensartet Risiko.

Som det vil erindres, er Lovene om Krigsforsikring af Bygninger og privat Indbo affattet saaledes, at Forsikringsbidrag først opkræves efter Krigens Afslutning, ligesom Erstatninger først udbetales efter dette Tidspunkt. Efter Loven om Krigsforsikring af Løsøre er Forholdet det, at der er Adgang til at opkræve foreløbige Forsikringsbidrag for at muliggøre Udbetaling af Erstatning til Genanskaffelse af de tabte Genstande, idet det for Løsørelovens Vedkommende, hvor der er Tale om Forsikring af Erhvervsløsøre, blev fundet rigtigt at aabne Adgang til en hurtig Udredelse af Erstatning for at sætte den paagældende erhvervsdrivende i Stand til at opretholde og fortsætte sin Bedrift. I dette Lovforslag, der, som nævnt, omfatter saavel erhvervsmaessigt Løsøre som privat Indbo tilhørende Landbrugsejendomme, har man fulgt den Fremgangsmaade at kombinere disse Regler, saaledes at der kan opkræves foreløbige Forsikringsbidrag til Dækning af Skader paa saadant Løsøre, der ikke er privat Indbo, medens der først opkræves Forsikringsbidrag til Dækning af Skader paa privat Indbo, naar Krigen er afsluttet, ligesom Erstatninger for saadanne Effekter først udbetales efter dette Tidspunkt.